

[Rahbæk Møller]

Vi kan støtte retsforbundets forslag. Jeg vil blot fremhæve, at formålet med at gennemføre en hvidbog ikke er at undersøge, om der er begået ulovligheder, det er en politimæssig opgave, formålet er at undersøge, hvad der måtte være foregået af lovlige ting, som ikke mere burde være lovligt. Derfor har hr. La-waetz selvfølgelig helt uret, når han siger, at sagen er historisk. Det er ikke et spørgsmål om at forfølge Bonde Nielsen, det er et spørgsmål om sætte sig ind i tingene med henblik på at revidere selskabslovgivningen.

Vi har bemærket, at regeringen har sagt, den på et eller andet tidspunkt vil komme med en hvidbog. Det er vi glade for, men vi mener, det godt må påbegyndes allerede nu, bl.a. fordi ministeren nu sagde, at regeringen ville bruge de erfaringer, der er draget, med henblik på at revidere selskabslovgivningen. Det er også nødvendigt, at folketinget og den brede offentlighed har den viden, og i øvrigt har regeringen vel heller ikke selv fuldt overblik over situationen. Den har vel også brug for en hvidbog. Jeg er selvfølgelig opmærksom på, at det er uheldigt, hvis der samtidig sker en politimæssig udforskning af et emne, sådan som det sker, når der bliver udarbejdet en hvidbog. Men så vidt jeg har forstået, foregår den politimæssige efterforskning nu omkring de senere begivenhedsforløb. Jeg ser derfor ikke noget som helst til hinder for, at man starter på et hvidbogsarbejde omkring det tidligere forløb, så jeg vil støtte retsforbundets forslag.

Janne Normann (RV):

Det er rigtigt nok, at problemet omkring en hvidbog ikke er så påtrængende, som det tidligere har været, men vi lægger vægt på for hele erhvervsklimaets skyld at få en fornuftig gennemgang af, hvordan begivenhederne egentlig har udviklet sig i B&W. Vi tror, man kan lære meget af sådan en undersøgelse, også noget om, hvordan lovgivningen rent faktisk kan benyttes. Derfor kan vi stadig væk give tilslutning til forslaget.

Mimi Jakobsen (CD):

Allerede den 17. april 1980 sagde vores ordfører, fru Birgith Mogensen, Folketingstidende 1979-80, 2. samling, sp. 8033:

»Det er muligt, at der på et tidligere tidspunkt havde været noget nyttigt i at have en

sådan hvidbog, men som forholdene har udviklet sig, ser jeg ikke, at det har noget formål at ofre tid på en nærmere drøftelse af forslaget.«

Jeg synes ikke, disse bemærkninger er blevet mindre aktuelle. Vi afviser fortsat forslaget.

Waldorff (VS):

Vi har ved det tidligere retsforbundsfor-slag sagt, at vi ønskede noget langt mere vidtgående end det, som retsforbundet dengang lagde op til, nemlig en undersøgelse af det offentliges engagement i B&W. Vi er selvfølgelig godt tilfredse med, at retsforbundet nu foreslår netop en kulegravning af samtlige forhold omkring det, der er sket på B&W, sådan som vi også har ønsket det helt tilbage til 1975. Man kan undre sig over, at man 5 år efter, at vi rejste det krav første gang, stadig væk skal høre bemærkninger fra industriministeren om, at en sådan hvidbog må udskydes og afvente den politimæssige efterforsknings og den retslige behandlings afslutning.

Jeg synes, det hører med til forhistorien, som det også lige blev nævnt kort, at arbejdsministeren dagen efter, at valget blev udskrevet, sagde, at nu måtte der laves en hvidbog, en grundig undersøgelse af forholdene omkring B&W. At så industriministeren den 5. december, da valget var vel overstået og man så, at regeringen blev siddende, bekendte, at han ikke fandt det hensigtsmæssigt at gennemføre en sådan hvidbogsundersøgelse, kom måske ikke helt bag på os. Det kan være lidt svært at afgøre, hvad man skulle være mest forarget over, om det skulle være industriministerens afvisning af denne undersøgelse på det tidspunkt af de finansielle transaktioner omkring B&W eller det skulle være arbejdsministerens fuldstændig skamløse løfterytteri i forbindelse med en valgkamp.

Det, vi har ønsket, og det, som jeg kan forstå at SF og i virkeligheden også industriministeren er ude efter, er ikke specielt en undersøgelse af de mulige, må vi stadig væk sige, ulovlige forhold, der er foregået omkring B&W. Det er heller ikke sådan, at vi kun har villet interessere os for det offentlige engagement. Jeg mener, at hovedvægten i en B&W-hvidbog måtte ligge på en kulegravning af, hvordan hele lovgivningen omkring